

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקרא- key:	מאן דאמר											
סנהדרין-חלק	מאן דאמר											
מקרא- key:	מאן דאמר											
והלא כבר נאמר (ירמיהו ד') אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב.	אמר לו רבי אליעזר:											צ.ה.
והלא כבר נאמר (דניאל י"ב) ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישעם בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה	אמר לו רבי יהושע:											צ.ה.
ושתק רבי אליעזר.												צ.ה.
אין לך קץ מגולה מזה, שנאמר (יחזקאל ל"ו) ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'.	ואמר רבי אבא:											צ.ה.
אף מזה, שנאמר (זכריה ח') כי לפני הימים ההם שער האדם לא נהיה ושער הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר.	רבי אליעזר:											צ.ה.
מאי ליוצא ולבא אין שלום מן הצר?												צ.ה.
אף תלמידי חכמים, שכתוב בהם שלום, דכתיב (תהלים קי"ט) שלום רב לאהבי תורתך - אין שלום מפני צר.	רב:											צ.ה.
עד שיהיו כל השערים כולן שקולין.	שמואל:											צ.ה.
אין בן דוד בא עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא, שנאמר (יחזקאל ל"ב) או אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך וכתב (יחזקאל כ"ט) ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל.	רבי חנינא:											צ.ה.
אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזולה מישראל, שנאמר (ישעיהו י"ח) וכתת הזולתים במזמורת, וכתב בתריה בעת ההיא יובל שי לה' צבאות עם ממשך ומורט.	רבי חמא בר חנינא:											צ.ה.
אין בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל, שנאמר (צפניה ג') כי אז אסיר מקרבך עליו גאותך, וכתב (צפניה ג') והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה'.	זעירי אמר רבי חנינא:											צ.ה.
אין בן דוד בא עד שיכלו כל שופטים ושוטרים מישראל שנאמר (ישעיהו א') ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סגך וגו' ואשיבה שפטיך.	רבי שמלאי משום רבי אלעזר ברבי שמעון:											צ.ה.
אין ירושלים נפדית אלא בצדקה, שנאמר (ישעיהו א') ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.	עולא:											צ.ה.
אי בטלי יהירי - בטלי אמגושי, אי בטלי דיני - בטלי גזירפטי, אי בטלי יהירי בטלי אמגושי - דכתיב (ישעיהו א') ואצרף כבר סגך ואסירה כל בדיליך, ואי בטלי דיני בטלי גזירפטי - דכתיב (צפניה ג')	רב פפא:											צ.ה.
אם ראית דור שמתמעט והולך - חכה לו, שנאמר (שמואל ב' כ"ב) ואת עם עני תושיע וגו'.	רבי יוחנן:											צ.ה.
אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר - חכה לו, שנאמר (ישעיהו נ"ט) כי יבא כנהר צר רוח ה' נססה בו, וסמך ליה ובה לציון גואל.	רבי יוחנן:											צ.ה.
אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי, או כולו חייב. בדור שכולו זכאי - דכתיב (ישעיהו ס') ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, בדור שכולו חייב - דכתיב (ישעיהו נ"ט) וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, וכתב (ישעיהו מ"ח) למעני אעשה.	ואמר רבי יוחנן:											צ.ה.
כתיב (ישעיהו ס') בעתה, וכתבי אחישנה. זכו - אחישנה, לא זכו - בעתה.	רבי אלכסנדר: רבי יהושע בן לוי רמי:											צ.ה.
כתיב (דניאל ז') וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה, וכתבי (זכריה ט') עני ורכב על חמור. זכו - עם ענני שמיא, לא זכו - עני ורכב על חמור.	רבי אלכסנדר: רבי יהושע בן לוי רמי:											צ.ה.
אמר ליה שבור מלכא לשמואל: אמריתו, משיח על חמרא אתי, אישדר ליה סוסיא ברקא דאית ל?												צ.ה.
מי אית לך בר חורר גוונ?	אמר ליה: [שמואל]											צ.ה.
רבי יהושע בן לוי אשכח לאלהיו, דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי												צ.ה.
אתינא לעלמא דאת?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											צ.ה.
אמר ליה: אם ירצה אדון הזה.												צ.ה.
שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי.	רבי יהושע בן לוי:											צ.ה.
אימת אתי משיח?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											צ.ה.
אמר ליה: זיל שיליה לדידיה.												צ.ה.
והיכא יתיב?	[רבי יהושע בן לוי]											צ.ה.
אפיתחא דרומי.												צ.ה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי סימניה?	[רבי יהושע בן לוי]											
יתבי ביני עניי סובלי חלאים, וכולן שרו ואסירי בחד זימנא, איהו שרי חד ואסיר חד.												◇
אמר: דילמא מבעינא, דלא איעכב.	[רבי יהושע בן לוי]											
אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי.	[רבי יהושע בן לוי]											
אמר ליה שלום עליך בר ליואי.												◇
לאימת אתי מר?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											◇
אמר ליה: היום.												◇
אתא לגבי אליהו.	[רבי יהושע בן לוי]											
אמר ליה: מאי אמר לך?												
אמר ליה: שלום עליך בר ליואי.	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											◇
אמר ליה: אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי.												◇
אמר ליה: שקורי קא שקר בי, דאמר לי היום אתינא, ולא אתא	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											
אמר ליה: הכי אמר לך (תהלים צ"ה) היום אם בקלו תשמעו.												◇
שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קיסמא: אימתי בן דוד בא?												◇
מתירא אני שמא תבקשו ממני אות.	אמר: [רבי יוסי בן קיסמא]											
אמרו לו: אין אנו מבקשין ממך אות.												
לכשיפול השער הזה ויבנה, ויפול, ויבנה, ויפול, ואין מספיקין לבנותו עד שבן דוד בא.	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]											◇
אמרו לו: רבינו, תן לנו אות												◇
ולא כך אמרתם לי שאין אתם מבקשין ממני אות?	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]											
אמרו לו: ואף על פי כן.												
אם כך - יהפכו מי מערת פמיים לדם ונהפכו לדם.	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]											◇
בשעת פטירתו אמר להן: העמיקו לי ארוני, שאין כל דקל ודקל שבבל שאין סוס של פרסיים נקשר בו, ואין לך כל ארון וארון שבארץ ישראל שאין סוס מדי אוכל בו תבן.	[רבי יוסי בן קיסמא]											◇
אין בן דוד בא עד שתתפשט המלכות הרשעה על ישראל תשעה חדשים, שנאמר (מיכה ה) לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל.	רב:											◇
ייתי ולא אחמיניה.	עולא:											◇
ייתי ולא אחמיניה	וכן אמר רבה:											◇
ייתי, ואזכי דאיתיב בטולא דכופיתא דהמריה.	רב יוסף:											◇
מאי טעמא? אילימא משום חבלו של משיח	אביי לרבה:											◇
מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?	והתניא, שאלו תלמידיו את רבי אלעזר:											◇
יעסק בתורה ובגמילות חסדים.	[רבי אלעזר]											◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ומר - הא תורה והא גמילות חסדים												צח:		
שמא יגרום החטא. כדברי יעקב בר אידי.	אמר ליה: [רבה]										!	◇	צח:	
כתיב (בראשית כ"ח) והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך, וכתוב (בראשית ל"ב) ויירא יעקב מאד ויצר לו - שהיה מתיירא שמא יגרום החטא.	דרכי יעקב בר אידי רמי:										!	◇	צח:	
(שמות ט"ו) עד יעבר עמך ה' - זו ביאה ראשונה, עד יעבר עם זו קנית - זו ביאה שניה, אמור מעתה: ראויים היו ישראל לעשות להם נס בביאה שניה כביאה ראשונה, אלא שגרם החטא.	כדתניא:										■	◇	צח:	
ייתי ולא איחמיניה.	וכן אמר רבי יוחנן:										■	◇	צח:	
מאי טעמא? אילמא משום דכתיב (עמוס ה') כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש - בא ואראך דוגמתו בעולם הזה: בזמן שאדם יוצא לשהה ופגע בו סנטר - דומה כמי שפגע בו ארי, נכנס לעיר פגע בו גבאי - דומה כמי שפגעו דב, נכנס לביתו ומצא בניו ובנותיו מוטלין ברעב - דומה כמי שנשכו נחש.	אמר ליה ריש לקיש:										⚡	◇	צח:	
אלא משום דכתיב (ירמיהו ל') שאלו - נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון.											!	◇	צח:	
מאי ראיתי כל גבר?											^		צח:	
מי שכל גבורה שלו	רבא בר יצחק אמר רב:										!	◇	צח:	
ומאי ונהפכו כל פנים לירקון?											^	◇	צח:	
פמליא של מעלה ופמליא של מטה. בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא: הללו מעשה ידי והללו מעשה ידי, היאך אאבד אלו מפני אלו?	אמר רבי יוחנן:										!	◇	צח:	
היינו דאמרי אינשי: רהט ונפל תורא ואזיל ושדי ליה סוסיא באורייה.	רב פפא:										■		צח:	
עתידין ישראל דאכלי שני משיח.	רב גידל אמר רב:											■	◇	צח:
פשיטא ואלא מאן אכיל להו? חילק ובילק אכלי להו?	רב יוסף:										⚡		צח:	
לאפוקי מדרבי הילל											!	◇	צח:	
אין משיח לישאל, שכבר אכלוהו בימי חזקיה.	דאמר: [רבי הילל]										■	!	◇	צח:
לא אברי עלמא אלא לדוד.	רב:										◆	■	◇	צח:
למשה.	שמואל:										◆	■	◇	צח:
למשיח.	רבי יוחנן:										◆	■	◇	צח:
מה שמו?											^		צח:	
שילה שמו, שנאמר (בראשית מ"ט) עד כי יבא שילה.	דבי רבי שילא:										◆	!	◇	צח:
ינון שמו, שנאמר (תהלים ע"ב) יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו.	אבי ינאי:										◆	!	◇	צח:
חנינה שמו, שנאמר (ירמיהו ט"ז) אשר לא אתן לכם חנינה.	דבי רבי חנינה:										◆	!	◇	צח:
מנחם בן חזקיה שמו, שנאמר (איכה א') כי רחק ממני מנחם משיב נפשי.	יש אומרים:										◆	!	◇	צח:
חיוורא דבי רבי שמו שנאמר (ישעיהו נ"ג) אכן חליינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה.	רבנן:										◆	!	◇	צח:
אי מן הייא הוא - כגון אנא, שנאמר (ירמיהו ל') והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא.	רב נחמן:											■	◇	צח:
אי מן הייא הוא - כגון רבינו הקדוש, אי מן מתיא הוא - כגון דניאל איש תמדות.	רב:											■	◇	צח:
עתידי הקדוש ברוך הוא להנמיד להם דוד אחר, שנאמר (ירמיהו ל') ועבדו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם, הקים לא נאמר, אלא אקים.	רב יהודה אמר רב:											■	◇	צח:
והכתיב (יחזקאל ל"ו) ודוד עבדי נשיא להם לעולם	רב פפא לאביי:										⚡		צח:	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר										
	כגון קיסר ופלגי קיסר.											צח:
	מאי דכתיב (עמוס ה) הוּי המתאווים את יום ה' למהיזה לכם יום ה' הוא חשך ולא אור משל לתרנגול ועטלף שהיו מצפין לאור, אמר ליה תרנגול לעטלף: אני מצפה לאורה - שאורה שלי היא, ואתה למה לך אורה?	דרש רבי שמלאי:										צח: